

- 16.7. Ne** **15. neděle v mezidobí**
Mše svatá v **10.00 v Liběšicích**,
v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 v Hřivicích
odpoledne začíná letní dětský tábor v Jesenici u Rakovníka
- 17.7. Po** **památka bl. Česlava a Hyacinta, kněží**
v 18.00 mše sv. v Jesenici u Rakovníka pro děti na táboře
- 18.7. Út** **úterý 15. týdne v mezidobí**
Mše sv. v 10.00 v domově pro seniory v Žatci,
v 18.30 mše sv. v Jesenici u Rakovníka pro děti na táboře

19.7. St **středa 15. týdne v mezidobí**
Adorační den za nová povolání a za rodiny
celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství
Mše sv. v 8.00 v Liběšicích

20.7. Čt **památka sv. Apolináře, biskupa a mučedníka**
v 18.00 mše sv. v Jesenici u Rakovníka pro děti na táboře

21.7. Pá **památka sv. Vavřince z Brindisi, kněze a učitele církve**

Adorační den a noc naší farnosti
celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství
Mše sv. v 8.00 v Liběšicích

22.7. So **svátek sv. Marie Magdalény**
Mše sv. v 8.00 v Liběšicích,
dopoledne rozloučení s letním dětským táborem v Jesenici
od 13.00 hasičské slavnosti v Tuchořicích – na návsí
požehnání nového hasičského vozidla a opravené hasičské zbrojnice
v 18.00 v Solopyskách – poutní mše svatá ke cti svaté Máří Magdalény

23.7. Ne **16. neděle v mezidobí**
Mše svatá v **10.00 v Liběšicích**, v 15.00 v Domoušicích,
v 17.00 v Svatojakubská poutní mše sv. v Hřivicích

- I v letošním roce se můžete těšit na koncert historických hudebních nástrojů, souboru **MUSICA DA CHIESA**, kteří zavítají opět do Liběšic u Žatce v pátek **11. srpna** a rozezní množství zajímavých nástrojů v **18 hodin**. Srdečně Vás zveme!
- Srdečně Vás zveme tento týden na **poutní mše svaté** ke svaté Máří Magdaléně v **Solopyskách** a ke svatému Jakubu v **Hřivicích**.
- **Sbírka na nový zvon** pro liběšický kostel nadále pokračuje. Aktuální informace a plakátek ke stažení najdete na našich stránkách www.libesice.com.

Poutníčkova

příloha
roč.16, č.29

Benedikt XVI. vzpomíná na kardinála Meisnera (Řím, 15.7.2017)

„Rád plním přání kardinála Woelkiho, který mne požádal o vzpomínku na svého předchůdce“, napsal před několika dny (11.7.) Benedikt XVI. v listě, který dnes zazněl v kolínské katedrále při pohřbu kardinála Joachima Meisnera. „Když jsem dozvěděl o kardinálově smrti, nemohl jsem tomu zpočátku uvěřit. Ještě den před jeho úmrtím jsme totiž spolu telefonicky hovořili a z jeho hlasu zněla vděčnost, že odjel na dovolenou poté, co se ještě předchozí neděle (25.6.) ve Vilniusu účastnil blahorečení biskupa Teofilie Matulionise“, uvozuje emeritní papež své poselství, publikované kolínským arcibiskupstvím. „Celoživotně se vyznačoval láskou k církvím sousedních východních zemí, které trpěly komunistickým pronásledováním, stejně jako vděčností za vytrvalost v utrpení každého času. A tak jistě není náhodou, že jeho poslední cesta byla věnována právě jednomu z vyznavačů víry těchto zemí.“

V posledních rozhovorech, které jsme s kardinálem Meisnerem vedli před jeho skolem, mne obzvláště ohromovala jeho uvolněná veselost, vnitřní radost a naděje, ke kterým dospěl. Víme, jak pro něj – jako zaníceného pastýře a pastoralistu – bylo těžké odejít z úřadu, a to právě v době, kdy církev nutně potřebovala přesvědčivé pastýře, kteří by odporovali diktatuře nastolené duchem doby a kteří by zcela rozhodně žili a mysleli z víry. O to více mne tedy přivádělo k pohnutí, že se v tomto posledním období svého života naučil odpoutanosti a stále více žil z nehlubšího vědomí, že Pán neopustí svou církev, ačkoli její bárka je někdy tak plná, že jí hrozí překocení.

Byly tu dvě věci, které jej v poslední době stále více rozradostňovaly a utvrzovaly v této jistotě. Za prvé mne opakovaně zpravoval o tom, jak jej naplňuje hlubokou radostí, když při udílení svátosti smíření zakouší, jak mladí lidé – především pak mladí muži – prožívají milost odpuštění, onen dar, kterým skutečně nacházejí život, který jim dokáže dát pouze Bůh. To druhé, co se jej stále nově dotýkalo a působilo mu radostnou náladu, byl tichý nárůst eucharistické adorace. Při Světovém dni mládeže v Kolíně to pro něj byl ústřední bod – aby jeho součástí byla adorace, ticho, ve kterém k srdci mluví jenom Pán. Mnozí pastorační a liturgičtí znalci byli toho názoru, že takového ticha při pohledu na Pána v tak obrovském množství lidí není možné dosáhnout. Jiní zase mínili, že eucharistická adorace je jako taková překonaná, protože podle Pánova přání jej máme přijímat v eucharistickém chlebě, a nedívat se na něj. Avšak skutečnost, že tento chléb nelze požívat jako kteroukoli potravinu a že „přijímání“ Pána v eucharistické svátosti vyžaduje účast všech dimenzí našeho bytí – že tedy přijímání musí být klaněním, se mezitím opětovně projevila, a to velmi zřetelně. Chvilé eucharistické adorace při kolínském Světovém setkání mládeže se tak stala událostí, která se nezapomenutelně vryla nejenom do mysli kardinála Meisnera. Tento okamžik se mu od té doby stále niterně zpřítomňoval a přinášel mu velké světlo.

Když se kardinál Meisner svého posledního rána neukázal na mši, našli jej mrtvého v jeho pokoji. Breviář mu vypadl z rukou – zemřel totiž v modlitbě, v pohledu na Pána a v rozhovoru s Pánem. Způsob smrti, který mu byl darován, ještě jednou poukazuje na to, jak žil – v pohledu na Pána a v rozhovoru s Ním. Proto můžeme s jistotou jeho duši svěřit do Boží dobroty. Pane, děkujeme ti za svědectví tvého služebníka Joachima. Kéž se přimlouvá za církev v Kolíně a po celé zemi! Requiescat in pace!“, loučí se emeritní papež Benedikt XVI. se zesnulým kardinálem Meisnerem.